

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum principis, eiusque Svccessorvm
Vitae, Doctrina, Ac Ipse Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basileae], März 1550

VD16 VD16 K 2586

De generatione Mahumet, & nutritura eius, eodem Hermanno Dalmata
interprete.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97854](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97854)

DE GENERATIONE MACHUMET
 ET NVTRITVRA EIVS. QVOD TRANS-
 TVLIT HERMANNVS DALMATA
 Scholasticus subtilis & ingeniosus, apud Legio-
 nensem Hispaniæ civitatem.

10 Quisquis scripsit apud Arabes de natalibus & educatione Machumetis, dignus est author illo quem
 studeat mendacijs inter diuos ponere. Estq; uel ob hoc dignissimum scriptum quod legatur, ut euidentius
 cernatur, quibus hominibus ad suam religionem opus sit somnijs, & reuelationibus, & confi-
 ctis miraculis: quibus nituntur præcipue inter Christianos, qui uolunt deiculi
 haberi, ut qui libris conformitatum, & id genus commentis
 impudentissimis, sua misere fulciunt.

20 **I**BER generationis nuncijs Dei Machumet, oratio Dei sit-
 per eum, & salus, ab Adam & Eua per ordinem parentum utri-
 usq; sexus, usq; ad tempus quo produxit eum Deus perfectum,
 gratiosum, & idoneum sibi. Cuius authores per ordinem, pri-
 mus Kabalachbar, deinde Abnabdalla Machumet filius Eize. Post hunc
 Abnalmutarreff, Abderachin filius Eize, deinde Abuzaid filius Elcarab.
 Post quem Abumachumet, Alabez filius Abdalla. Sicq; Alfald filius Iah-
 iar atq; Abulambez. Deinde Ezerigi filius Fulenum. Post quem Machu-
 met Abhalati. Postremus filius Zaid Abnamar. Primus igitur Kabalach-
 bar, sequentium omnium testimonio, cum in scripturis prophetam hunc
 sæculo nasciturum studiose didicisset, omnemq; historiam uiri astrologico
 testimonio approbasset, Ecce sæculorum serie in ipsis diebus suis uirum na-
 tum audit, in ciuitate Arabiæ Ieserab, omnia prouidentia sua signacula
 præferentem. Celebri deinde fama, frequentiq; testimonio motus, homi-
 nem adit. Quem undique uersum perspicuens, omnemq; modum eius &
 conuersationem obseruans, ita quidem ut ipsas etiam corporis notas eas-
 dem quas præsignauerat, reperiret, ut in fronte maculam, inter scapulas hut-
 iusmodi characterem, hunc ipsum Machumet esse plene depræhendit.
 Quod deinde ut etiam sæculorum serie diuinaq; dispositione eum proba-
 ret, incipiens ab Adam & Eua usq; ad Machumet ordinem generationis
 eius, à magistro suo Rabelmehdi acceptam, in hunc modum exponit.

40 **C**reator Deus omnipotens, ut primum Adam creauerat, consurgens
 frondes uento commotæ. Quod stupenti Adæ, Sonitus (inquit Dominus)
 quem miraris Adam, signum est prophetarum & nunciorum mandatum.
 Hoc ergo lucis semen uirtutis meæ dono conceptum, non nisi dignis lum-
 bis, mundæq; uulua commendabis. Fuit itaq; lux nascituri ex eo propheta
 Machumet, omnibus diebus respiciens ex facie Adam tanquam sol in rota
 circuli sui, aut luna in nocte plenilunij. Quotiescūq; Eua aggressurus erat,
 lauari & mūdari castigabat, dubius qua hora dñs semē lucis ex eo promoue-
 ret. Obseruabat ergo Eua præcepta mariti, quousq; cōcepit Seth, patre pro-
 phetarum

Genealogia
 Machumetis.

Abnalmutar =
 reff.

Scriptura de
 uenturo Ma-
 chumet.

Propago proa
 phetarum.

Ab heresi Sea-
 thiana accen-
 ptum est, qua
 dixit omnes
 prophetas à
 Seth originem
 ducere.

phetarum & caput nunciorum Dei . Qua ipsa hora lux splendens, à facie Adam migravit in faciem Eua. Fuitq; exinde Eua cunctis diebus in formæ decore, lucisque splendore addens usque adeo, quod & aëris terræque animantia uultus eius nitore admirata stuperent. Stupens & ipse Adam, se à tactu grauidæ cohibuit. Singulis itaque diebus angeli salutantes adueniunt, odores paradisi afferentes, quousque genitus est Seth solus. Nam præter Seth omnes partus Eua gemelli fuerunt, singuli ex masculino & foemina. Nascens itaque Seth, maternæ lucis splendorem propria facie præfert, matre exuta. Posuit que Deus inter infantem & satanam terminum, quem transire nequiret usque ad septem annos. Stetit que lux erecta inter cælum & terram, per quam angeli super Seth descendebant. Præco etiam super thronos audiebatur, cunctis diebus clamans: Gaude terra, & exulta, digna luce Machumet. Super eum oratio Dei & salus. Fuit itaque lux illa resplendens à facie Seth cunctis diebus, quousque appropinquaret terminus Adæ, Adam uero uidens imminere sibi terminum, acceptum manu filium Seth ducit ad locum oratorium, sicq; affatur: Quæ seruanda commendo fili, omni uigilantia & cautela custodias. Deum siquidem, & Dei nostri præceptum habeo, ut ante obitum meum testamentum tibi faciam lucis, quam præfers: Ne, quemadmodum ego quoque diuino iussu seruauit, eam unquam nisi sancto dignoq; commendes. Conuerso que ad Dominum sermone, ait: Domine Deus meus, ecce ego, prout præcepisti mihi, semen lucis, quod priuilegio quodam mihi commisisti, uni de filiis meis commendaui. Mitte ergo de angelis tuis testimonium inter me & eum, antequam uitæ nostræ fiat separatio. Vix ita dictis, adest angelus Gabriel cum septuaginta millibus angelorum, singuli cum paginis albis, calamoque de calamis paradisi, salutantes Adam, & dicentes: Audita est uox tua Adam. Edixit enim Dominus, ut ordo generationis procedat. Scriptum itaque edictum Adam hæredi sub angelorum testimonio reliquit, sigillo Gabrielis eadem hora signatum. Induit itaque Dominus Seth tunica duplici, punicea, splendente ut sol, tenui ut flos uiolæ. Eademq; hora in præsentia cœtus angelici sub omnium testimonio desponsatur Seth soror Machuueliet, candida, matris Eua statura & habitudine æqualis, formæ decore uultusq; uenustate similis. Sic factis, mortuus est Adam, Seth uxorem cognouit, concipit Enos. Audit igitur grauida cunctis ex locis continuas angelorum salutationes, in gloriam & benedictionem lucis Machumet, seruauitq; eam omnis cœtus angelicus, tam ab homine malo, quam à spiritu maligno. Nato igitur Enos, & adulto, pater admonitum consilium diuinumque decretum prædicat, seruandi luminis & propagandi cum dignitate & reuerentia. Per ordinem ergo lucis priuilegium Enos commendat filio suo Chainan, Chainan uero filio Machieil, Machieil autem filio Barada, Barade uero ex Barra coniuge genito filio sibi Enoc, Enoc autem filio Mathusalem ex coniuge Thurige, Mathusalem uero filio Lehet magno & forti, Lehet autem filio Noë ex Kainusa filia Kebil: Noë uero filio Sem ex Gonrara, cum arcu pariter testamentum lucis continente, ab Adam tradita, ex materia splendida, gemmeis ualuus, ex aureis catenis, & smaragdinis laquearibus dependentibus, ordinatis in ea mansionibus omnium prophetarum. Sem itaque luce Machumet resplendens, uxorem

Machuueliet
soror & uxor
Seth.

Seth.

rem ducit ex stirpe regia. Commendatq̄ lucis priuilegium filio Arphaxat, Arfaxat autem ex Margena coniuge filio Heber, qui & Hud propheta: Cui omnia loca conclamabant, hanc lucem nascituri propheta Machumet, qua omnia idola destruebat, quacunq̄ graderetur. Eber autem ex Musacha filio Felech, Felech autem Salech, Salech Argauua, Argauua Sorach, Sorach Thoad, Thoad Tharoch, Tharoch autem Abraham, ex Ibecilne coniuge. Qui cum nasceretur, erumpentia duo lumina ex oriente & occidente in medio mundo concurrerunt, factaque est lux una omnem mundum illuminans à terra usque ad cœlos erecta. Factus que

10 est sonitus angelorum per uniuersum orbem plenus tripudio, & modulamine cœlesti cum ingenti præconio, eam esse lucem propheta Machumet, super eum oratio Dei & salus. Exaltauitq̄ Deus Abraham, quem admodum Adam. Stupens itaque Abraham dicit Domino, se nunquam uirtutem huic similem uidisse. Cui Dominus; Hæc inquam lux, quam admirari non sufficis, ex semine tuo nascituri amici & nuncij mei est: Cuius anima in prima animarum creatione, animæ tuæ permixta est. Cuius uerbum in uirtute mea: Cuius nomen in cœlo Achmet, in terra Machumet, in paradiso Abualtrazim. Fuit itaque lux illa ex Abraham facie resplendens, senescente iam Sara sterili. Quæ cum diuinam

20 promissionem ex mariti uerbis quasi diffidens sæpius retractaret, Abraham angeli coamonitu Hegir ancillam adit, statimq̄ luminis claritas in faciem grauidæ migrat. Nascitur Ismahel, patrum lumen præferens. Sed Sara grauius ferens, Quid est, inquit, quod ego uacua maneo, atque alia seminis tui fructum profert, quem ego totiens promissum, diu frustra expecto? Quam cum nequaquam desperans iugî affirmatione solaretur, adueniunt hospites angeli numero tres, qui inter cætera Saram imprægnari inducunt. Postremò igitur Abraham cum imminere sibi terminum sentiret, aduocatis filijs, in cuius facie lumen suum cognouit, ei luminis testamentum cum arcula continente tradidit. Ducit itaque Ismahel Beclam,

30 filiam Albar. Quam cum cognouisset, genuit Keidar, paterna luce futuri propheta fulgentem. Cui septem dona collata sunt, nulli ante simul habita. Fuit enim ualidus, audax, pulcher, uelox, æquus, uenator, sagittarius. Factusq̄ rex, uxorem duxit Miliam de terra Isaac. Accidit itaque die quodam, ut dum uenatu sequeretur, uocem audiret dicentem: O Keidar, ne lumen tibi commissum indigne colloces. Quod faciendum restet, sacrificijs responsa quæres. Hic monitus, omni relicto negotio in terram Ismael proficiscitur. Qua primo altari constructo septingentos arietes adhibet. Quos dum sigillatim immolaret, holocaustum cœlestis arripuit ignis, quousque uox audita est, proficisci iubens sub arborem heremi, ca-

40 ptandi responsi causa, quid faciendum restet. Pergit, auditq̄ uocem, uxorem ducendam ex Arabia, nomine Algadira. Parens igitur angelicæ uoci per omnia, in Arabiam proficiscitur, latòque terrarum spacio peragrato, peruenit ad regem Alierchamin, filium Aomar: cui unica filia erat Algadira. Algadiram ducit Keidar. Reuersusq̄ in patriam, uxorem grauidat, in qua concepti seminis lucem propheticam emicaret. Indignati filij Isaac, seditionem mouent Keidar, causam proferentes pro eo, quod ipsi filij sint propheta: Sibi potius deberi testamentum lucis propheticæ. Tunc Keidar accedit ad arcam, aperire parans, subitoq̄ audit uocem prohibentem

Ibecilne mater Abraham. ostentum, sed commentitiū.

Opinio uanissima de anima.

Tria Machumet nomina.

De uxoribus Ismaelis. Gen. 21. Cedar septem dotibus insignis.

Alierchamin rex Ismaelitarum: cuius filia Algadira, uxor Cedar.

hibentem illicita, futuroq; sæculo diuinitus reseruata, sed deferenda arcula
 Iacob. Cui dum Keidar diuinæ institutioni obtemperans deferret, audit Iac-
 cob in terra Chanaã sonitum arcæ: occurritq; cū filijs, Keidar arcā testamēti
 tradidit Iacob. Cui Iacob: Gaude (inquit) Keidar, & exulta. Natus est tibi
 nocte ista filius, cœlesti præconio prædicatus. Cui Keidar, Quid quos rumo
 res noctis proximæ de Aram afferres in terra Chanaan? Cui Iacob: Vidi, in-
 quit, nocte ista cœlos apertos, cœlestiq; lumine mundū omnē illustrari: an-
 gelos uero quasi ex ministerijs, officio ascendentes & descendentes. Inter cę-
 tera præconiū ingens audiui, Algadira peperisse tantę celebritatis causam.
 His dictis, reseruata apud Iacob arca testamenti, Keidar abiit, reperitq; natū 10
 Hamel, paterno decore insignitum. Adultum igitur Hamel cum pater Me-
 cham duceret ad sanctuarium Abrahæ, obuiat in itinere angelus mortis in
 forma hominis, habitosq; uiantium sermone ait, cōsiliū sibi fore cum Kei-
 dar. Keidar aurem præbenti, angelus animā per aurem eripit: Cadit mortu-
 us inter manus filij. Filio de funere patris anxio, adueniunt uiri, quorum au-
 xilio sepultus est Keidar in mōre Tasiber. Valuit igitur Hamel duabus pa-
 tris uirtutibus, ualitudine & uenatione. Post hæc ducit Hariedā, gignitq;
 Thebicht, patrio insigni decorum. Thebicht uero genuit Hamiesfa. Hami-
 esfa autē genuit Adeth, qui primus de tribu Ismahel scripturis operā dedit.
 Adeth autem genuit Aduue. Aduue autē Adnen, cui ob formæ inuidiā in- 20
 sidias pleriq; pararunt. Adnen autem genuit Machat regem bellicosum,
 Israheli infestum. Machat autē genuit Nizar: in cuius facie cum pernitentem
 uideret pater lucem nascituri propheta, holocausta arietum filio sacrificat.
 Nizar autē genuit Musarē: cuius claritatē cum pater misaretur, castigauit,
 ne semen lucis nisi digno utero cōmendaret. Factumq; pacti chirographū,
 in sanctuario Mechæ seruatum est. Deinde Musar duxit Kerinam de gente
 sua. Quæ confecta senio, peperit Aliez. Qui cum diu sine cōiuge maneret,
 cōmota sunt uiscera eius, audiuitq; sonitum lumborum suorum. Territus,
 diuinos adit. Responso monitus, ducit Machara. Ex qua nascitur Madraca.
 Madraca uero genuit ex Pharadz Horeima, cui in uisione mādatum est du 30
 cere Atamram filiam Vdem, ex qua genuit Kinena. Kinena uero genuit
 Annofra ex Rehiana. Adulto igitur Annofra pater somniū exponit, quod
 ante ipsum uiderat. Arborem uidelicet ex lumbis suis consurgentem, micā
 tibus ramis cœlos contingere: per ramos uero homines albos ascendere, &
 descendere. Responsumq; à diuinis: arborem tātam esse prolem ingentem,
 quæ & terras illuminaret, & cœlos cōscenderet. Tātus igitur extitit Anno-
 fra, ut cum Deus ab angelis suis quæreret, dicens: Est ne hodie homo in ter-
 ris memor nominis mei? Respōderunt angeli, neminem planē, excepto An-
 nofra filio Keinena de tribu Ismahel. Post hæc Annofra ducit Rahel: ex qua
 nascitur Melic primo lumine futuri propheta præfulgens. Melic autem ge- 40
 nuit Falhrem, Falhrem autē Luie, Luie uero Galiben, Galiben uero Kab,
 Kab autem Murram, Murra Cudai regem Arabiæ fortem, prudentem, &
 iustum. Cudai uero genuit Abdamenef, regem potentem per quatuor mū-
 di partes. Habuitq; arcam Himahelis, uexillum Nizar, & clauēs omnium
 idolorum Mechæ. Genuit Abdamenef quinque filios. Primus Hesim, do-
 minus paternæ lucis, nascituri propheta Machumet regnum posside-
 bit, uir tantæ mūdiciæ, ut testatus fuerit ei dominus in hæc uerba:
 Testimonium adhibeo nostrum angeli mei, quod hominem hunc om-
 nnis

*Adeth primus
 inter Ismaeli-
 tas literis ope-
 ram dedit.*

*Machat rex
 Israhelis infes-
 tus.*

*Somnium. Et
 uanitas est,
 ubi multa so-
 mnia.*

*Melic.
 Cudai rex
 Arabiæ.*

mnis immundiciae immunem feci, ut digne in lumbis eius semen lucis nuncij mei Machumet carni & sanguini eius miscuerim. Fulgebat enim facies eius, non minus quam luna & lucifer. Quae causa erat, ut tam insigni viro omnia supplicarent. Currebant ex omni parte reges & principes, offerentes filias uirgines regi. Repudiabat omnes pariter cum filia Constantini, filij Helenae, Romanorum imperatoris, non immemor diuini moniti, non superesse dignam in terra suscipiendo lucis semini, excepta Seline filia Zeit, filij Aomar, filij Leuit, filij Harras, filij Addi, filij Bahar regis. Genuit igitur Helim ex coniuge Seline Abdalmutalib, omni uirtute plenum, pariter cum luce futuri prophetae. Qui cum die quadam solitariis dormiret, somnio perterritus, subito expergefactus est. Perterritus ita, mittitur diuinis. Responso accepto, desponsatur Hen de filia Achamet. Igitur Abdalmutalib cum esset XV. annorum, pater Helim terminum sibi praesentens, principes & magnates regni sui conuocat, fierique praecipit Hommi filio, pariter etiam arcam Ismahelis, uexillumque Nizar, omniaque armaria Mechae, & insignia haeredit reliquit. Huic igitur omnis principum populus tributa soluens, metalli aggerem congerunt. Eratque omnis illa terrarum pars huic regi subdita, excepto Caesare filio Hermetis regem Mediae: cuius inimicitias superare nequauiit. In diebus Abdalmutalib quotiens nimia siccitas terram urgebat, concurrebat omnis populus ad regem, arreptumque manu ducebant in montem Tasiber. A quo cum ex facie eius lux illa terram illustraret, continuo sequebantur pluuia. Accidit interea, ut rex orientis Abrahath, filius Assabath, excitaretur in Abdalmutalib, ut Mecham omnesque terminos eius extirparet. Factumque est, ut cum multitudine graui irruens ciuitatem obsideret, totis terminis eius depradatis simul cum quadringentis camelis Abdalmutalib. Incole ad regem confugiunt, consilia & auxilia captantes. Solatur rex, firmatque fiduciam, exponens ciuitatem illam dominum habere caelestem, qui fouere & protegere eam non desinat. Haec dicens, paucis comitatus procedit in montem Tasiber: unde splendor nuncij Dei tanquam plenilunij ex eo utrinque erumpens, usque in sanctuaria Mechae in modum cerei flammantis corruscat. Quo uiso, firmata securitate, comites redire iubet. Ipsam Mecham recipit. Videns igitur hostis se quasi neglectum, mittit equitem strenuum Heiatet Abhanieri causam quaesiturum, ad regem Mechae. Ad quem cum uenisset, uiso lucis insigni, pedibus eius prouoluitur. Exposito nuncio, consurgens Abdalmutalib equitem sequitur. Venit ante regem Abrahath. Abrahath exurgens uenientem excipit, secumque rex regem collocat. Mutuis itaque uerbis habitis, conuersus Abrahath in faciem Abdalmutalib, sciscitatur: Vtrum ne id lumen primum ipse habuerit, an ex parentibus collatum. Respondit, per omnem patrum successorum seriem descendisse. His habitis, iubet Abrahath elephantem in ostentaculum produci. Procedens elephas, corruit ad pedes Abdalmutalib, simulque in uocem humanam erumpens, his uerbis insonat: Salus super te Abdalmutalib, & super lumen, quod ex lumbis tuis emicat. Tecum dignitas & claritas, honor & uictoria. His comotus Abrath, magos, sortilegos, aruspices, & ariolos accersiri iubet, causamque rei percunctatur. Qui dicunt, non id exhibitum esse Abdalmutalib, sed semini lumborum eius. Vnde egressurum praedicant regem, cunctis mundi regibus maiorem futurum. Post haec Abrath rogat causam aduentus Abdalmutalib. Cui cum exposuisset de camelis, ait: Quia ut primum uisus, statim

Constantini Romanorum imperatoris filia oblata in matrimonium respuit Helim iterum somnium.

Ingens uis opum ex uectigalibus. Caesar filius Hermetis.

Mira pluuierum euocatio. Abrahath rex orientis.

Mecha obsessa.

Elephas loquitur gratia Machumeti, ut asina Baalam scilicet.

Machumet cum his mundi regibus maior.

amore tuo me uicisti. Et camelos reddam, & in ceteris uoto tuo concedam, excepta aduentus tantum causa Mecham destruendi. Reddit Abdalmutalib: iubetq; ciues ad montana effugere. Ipse sanctuaria concludit, cum huiusmodi oratione: Domine quiscunque es huius domus, cum homines etiã mahsiunculas suas defendant, quanto magis tu Domine domum tuam: Interea Abrath castra mouet, iubetq; omnem exercitum ciuitatem aggredi, elephantem cum omni mole impedimentorum pramittere parans. Concius elephas, ut eo impelli sentit, horridus barriens procidit. Agitari frustra conantur. Nam nec flagellis, nec tympanis ad aures tinnientibus proficiunt. Matura tandem ultio diuina auium multitudinem immittit. Aues desuper lapidibus immisissis, omnem exercitum obruunt. Inter ceteros Abrahat medius crepuit, totaq; caro & ossa eius subita peste consumpta, horrendè fetida, corui colore induunt. Hostium itaq; reliquijs tota regione abundante, ipse Abdalmutalib immensè ditatus, duxit Bethalam filiam Hares: Ex qua natus est ei Abulheb, malignus & infidelis. Mortua Vehela, duxit Zaada filiam Giez: ex qua genuit Alaabez. Mortua Zaada, duxit Huncida, ex qua genuit Hanza. Posthac & Huncida mortua est. Accidit igitur die quodam, ut dormiens super lapidem, quem Abraham in sanctuario suo Meche fundauit, uideret uisionem: Cuius terrore expergefactus, diuinos adit, sequente paruulo Alaabez filio, exponitq; uisionem, ut ex lumbis suis cathenam producentem uiderit quadripertito hinc usq; ad ortum solis, illinc usq; ad occasum sursum usq; in cœlum, deorsum usq; in profundum abyssi: subitoq; tota complicata, in immensam arborem murata surrexerit, uiridem & floridam, qualis nunquam uisibus humanis patuerit. Interea adstantes sibi duos senes, ad quos conuersus cum rogauerim. Ait, qui fuerint, alter Noë, alter Abraham, prophetas altissimi Dei se esse confessi sunt. His inquit expergefactus, ad uos nescios consulendos adueni. Datur responsum, ex lumbis eius egressurum hominem, per quem cœli & terre credant, omnesq; nationes ad iustitiam & ueritatem conuertat, quæ tuens omnem dolum & iniquitatem destruat. Moratus est ergo Abdalmutalib aliquandiu dubius, cui mulierum temporis sui potissimum iungeretur: quousq; oraculo didicit, Fatimam filiam Aomar ducendam. Ducit Fatimam datis in arras sponsæ C. camelis, & totidem talentis auri. Genuit ex ea Ibetalib, & Eminā, & Bertam: Nec splendor lucis à facie eius migravit, quousq; die quodam uenatu rediens oratiõe soluta fessus, ut sit, aquæ poculo sitim extinguit. Haustus liquor lûbos cõcitat. Vxorem adit. Grauida lucis splendore coruscet. Cõiuge tunc deinde exuto, peperit. Igitur Abdalla, qui primũ dictus est Abdallet, minor filiorũ Abdalmutalib procedit. Abdalla paternæ lucis splendore coruscus, cuius natiuitas eadẽ hora Alahar Syro cognita est. Habebat em̃ Syrus telã de lana cãdida, tinctã in sanguine Ioãnis filij Zacharię, quę hora natiuitatis Abdalla stillare cœpit. Quod ille scripturarũ, quas legerat, testimonio cõfrens, cognouit Abdalla filiũ Abdalmutalib. Notatoq; annorũ, mensium, & dierũ cõputo, ut cognouerat, inuenit. Cũ igitur ætate processisset Abdalla, conuenit multitudo magorũ & aruspiciũ, cũ sortilegis & ariolis, multaq; id genus plebe, ut occiderẽt eũ, pro eo quod de semine eius omnis culturæ suę ruinã præuidebãt. Datus est igitur Abdallæ pedagogus tutor, qui uidebatur homo, nec erat, ipsumq; perpetuis excubijs obseruans, oēs illorum uisus frustabat. Pugnabãt eo tẽpore Arabes cũ Syris, quotiensq; ex Arabia quiquã

Iterum in elephanto miraculum.

Iterũ somniũ.

Abdalla, qui est Abdallet. Iudæus astronomus fuit & doctus in lege sua & Christianorum, Abdalle familiaris.

Miraculosus sanguis baptiste Ioannis. Magi conuerant in necem Abdalle.

Abdalle.

in Syriam uenirent, à diuinis Syriae ab Abdalla reuersis, quid de illo uisum
 esset, sciscitabantur. Quibus ille, se reliquisse eum in magna uirtute & for-
 titudine, lumenq; illud præclarum & admirabile, quod præsentabat, nequa-
 quam eius esse, sed nascituri ex eo prophetae, & nunciij Dei Machumet. Post
 hæc collecti sunt septuaginta sapientes de Iudæis, coniurati omnes unanimi
 terin necem Abdallæ. Arreptis igitur LXX gladijs toxicatis, pariter omnes
 Mechâ proficiscuntur: ita quidem ut noctu irent, lucem quiete & silentio,
 & in abscondito transigentes, quousq; in finibus Mechæ in abscondito rece-
 pti sunt. Hic dum, ut mos erat, quietem noctem ut præstolarentur, fors Ab-
 dallam † uenerat pergentem solum, per medias ingerit insidias. Cognito † Videtur le-
 quem quærebant, libera occasione oblatum totus hostium populus strictis
 gladijs occurrit: Circundant hominem. Homini laboranti auxilio ueniunt
 uiri, qui uidebantur homines, nec erant: Partimq; cæsis, partim dispersis ho-
 stibus, laborantem eripiunt, & incolumem saluant. Aderat eminus hoc con-
 spiciens, qui nec interim appropinquare cessauit, Abdemenef Azuchri.
 Cumq; cognouisset Abdallam, reuersus domum conuenit uxorem Berram
 de filia Hemina, quam pulcherrimam & honestissimam habebat, ut si quo
 modo fieri posset, amore caperet Abdallam, antequam alijs occuparetur.
 Factum est autem, ut Berra cum filia ornatissimè composita, quasi uisitanda
 dum Abdallam uenerit. Visâ uirginis amore iuuenis hæsit. Nec immemor
 uisionis, qua id præscriptum acceperat, aut longum differens, Eminam ducit.
 Quo zelo per omnem ferè Arabiam mulierum multitudo correpta est:
 in tantum, usq; quo ad ducentas numero flamma frustra sperati amoris con-
 sumptæ interierunt. Quamplures uero ex longa uexatione uix deinde res-
 puerunt. Ventum est longa sæculorum serie usq; ad terminum, quem prouiderat
 Deus, & præscriperat, ut lumen prophetae Machumet ipsum tandem
 in mundū prodiret. Factaq; est in mense † dulcheia, nocte ueneris, diei * Ar-
 rafa, uox domini ad Arriduam, dicens: Aperi portas paradisi, omniaq; eius
 penetralia. Noctē siquidem complacuit mihi, ut lumen nunciij mei ex lum-
 bis Abdalla in uterum Eminæ transferam, in mundum processurum. Sic fa-
 cto, cum iret Abdalla filius Abdalmutalib, iudex & dominus Arabum, ad
 domum orationis, respiciens uidit lucem magnam à domo sua in cœlum ef-
 flammare. Quod cum simul comitantibus assignaret, & ipsi idem se uidere
 testati sunt. Post hæc mortuus est Abdalla, pregnante uxore. Transactis igitur
 diebus XII de mense saabem, feria secunda prodit in lucem
 ipse Machumet. Qua ipsa hora inclinata sunt idola, & denigrata.
 Arreptus etiam Lucifer ab angelis, immersus est profundo maris
 alcazum: Vnde uix post quadraginta dies euadens, in montem
 Kobelz aufugit. Quò cum terribili fragore & horrendo mugitu
 omnes angelos suos conuocasset, quid causæ sit, anxij rogant. Cau-
 sam exponens, Quia natus est (inquit) Machumet filius Abdalla,
 quem Deus produxit, missum in gladio radianti, acie cuncta pe-
 netrante, in nostram planè ruïnā, ne quicquam nobis in mundo
 supersit, nec restet locus, quò non perueniat per eum doctrina de
 unitate Dei, qui cuncta creauit. Propter hunc etiam prophetam
 damnauit me Deus, & posuit Satanam maledictum. Iste enim
 est propheta † alumni arabi de * Alchoras Tuhennazezen, Azazemi, id
 est dominus uirgæ & cameli, fidelis Deo: Cuius unitatem est à fonte,
 sed simulat.

Iudæi coniu-
 rant in Abdal-
 lam patrem
 Machumet.

† Videtur le-
 gēd. fors quæ
 inuenerat.

CC. mulieres
 ob uirginis ano-
 rem moriue.

† Is est mensis
 postremus
 Arabum.

* Id est, dies
 quo aperiuntur
 portæ tē-
 pli Meche.

Abdalla prin-
 ceptus Arabum.

Abdalla pater
 nondum edito
 Machumet ex-
 cedit è uiruis.

† Alumni, id est
 laicus, uel illi
 teratus, aliter
 alumni legitur
 Et hæc uerba
 in textu ponit
 tur.

* Alchoras,
 id est natione
 s. prouincia
 Azazemi, id
 est à fonte.

al. de Alcho- prædicans, omnem participatum abiget. A quo, & gente eius, & cor & ocu-
 ras Tuhemi, li mei obstruentur, ut nec super sit locus fugæ nostræ tutus. Cui satellitum
 id est, ex ista suorum principes respondentes, aiunt: nec hoc domine rex noster curæ tuæ
 prouincia Az causa sufficiens est. Meministi siquidem, ut Deus Adam septem uirtutibus
 zemi, id est, perfectum creauit. De quibus cū hoc tempore una tantum super sit, an me-
 à fonte. ruis, qui in illum præualuimus, nos resistere huic non posse: Quibus ille:
 Nequaquam, inquit, confido. Hominem siquidem uideo, qui dolum & ini-
 quitatem perdens, iustitiam & ueritatem seruabit. Aggrediemur, inqui-
 unt, genus humanum per concupiscentias eorum, dolo & hypocrisis, omniq;
 si, mendacio, ingenio mendacij. Multisq; huiusmodi frustra solantur. Cum autem anno 10
 egregie fucū fecit. illo tota illa pars terrarum sterilitate damnata esset, Deus nati propheta &
 nunciij sui benedictione & saturitate totam repleuit. Posuitq; ea nocte per
 omnem Arabiam interstitium inter masculum & foeminam, quod nemo
 Arabum tota illa nocte transgredi potuit. Omnibus etiam magis, sortilegis
 & ariolis eo die artificium suum defecit. Euersa sunt eadem hora omnia so-
 lia regum ab ortu solis usq; ad occasum, ut nullum staret erectum. Qua ipsa
 Nota statim hora iecit Deus præconem per cœlum & terram, natum sibi amicum fide-
 contradic- lem & benedictum. Testatur & mater, filium nec in utero, nec partu, ullum
 nem in uerbo. fecisse dolorem: Hoc referens, quod cum sola esset in domo solitaria partu-
 riens, nec adesset qui sitienti poculum ministraret, nec ipsa sufficeret, Ad- 20
 est, inquit, mulier cum poculo in uase perlucido, haustumq; præbens, labo-
 rantem reficit. Assunt & obstetrices albis indutæ, similes filiabus Abdeme-
 nef, ut iusta me admiratione terruerint, quis illis indicauerit, aut unde tam
 celeres aduenerint. Interea uocem audio dicentem, recipi infantem ab ocu-
 lis hominum: uideoq; acies auium cum rostris smaragdineis, atq; alis hya-
 cinthinis, extendentes uisus meos ab ortu solis usq; ad occasum. Territa ad
 infantem respiciens, uidi quasi inflexum, tendentem digitos ad cœlum,
 tanquam fundendis precibus. Aduenit & uir albis indutus, tres clauis mar-
 garitis similes infanti proponens. Quas cum simul omnes collegisset in-
 fans, exclamauit dicens: Recepit Machumet clauem uictoriæ, & clauem le- 30
 gum, & clauem prophetiæ. Sequuntur tres uiri, faciebus tanquam sol radi-
 antibus. Quorum primus peluim smaragdina cum quatuor ansis marga-
 riteis continentibus proponens, ait, Hic est mundus iste, & cardines eius:
 Hic oriens, hic occidens, hic meridies, hic septentrio: uideamus quam par-
 tem capiat. Illo totum è medio capiente, ait: Quia recepit Machumet † Al-
 id est, templū kaaba per Dominum cœli & terræ, & * Abalkisbla toti mundo imperabit.
 Machæ. Capiensq; urceolum ex secundo, infantem septies lauit, deinde manu ter-
 * Id est, ab eo gens, euoluensq; sigillum inter scapulas eius suprâ scriptum characterem
 dem templo. impressit. Tunc assumens eum inter alas, affixo ore in aurem longum fu-
 dit susurrum, nemini auditum. Daróque in fronte osculo, ait, Gaude, & ex- 40
 Machumeti ultra Machumet. Tibi enim conseruatum est, quicquid cæteris negatum
 conseruatum, fuit prophetis: quos omnes sapientia & cordis amplitudine superas. Cum
 quicquid ne- tibi præ cæteris data sit clauis uictoriæ, eris sine metu & horrore: nec resta-
 gatū alijs pro bit in mundo, qui nomen tuum non prædicet. Hunc dicit Alaber fuisse
 phetis. Arriduam. Attestatur & auus Abdalmutalib, quòd cum esset in oratio-
 Christus re- gnabit, et Ma ne † sibeit Alharam idolum Abel adorans, repente insonante ualido fra-
 chumet cadet. gore perterritus est. Hic (inquit) adstitit uir alatus, alarum attacku per ter-
 sibeit, id est, rimum confortans. Interea uocem magnam audio ter repetitam: Deus
 in domo. maior,

maior, dominus Machumet omnipotens, domumq; ipsam hic & uerbis in-
 tonantem: Nunc emundauit me Deus ab idolis, omniq; eorum spurcicia.
 His attonitus ad uisendum nurum properat, pulsat, aperitur. Visa nuru,
 Quid (inquit) o nurus optima, quid uides? Dormio, an uigilo? Nurus, Vi-
 gilas sane. Et ille, Vbi est ergo splendor faciei tuae? Cui illa, in nepote tuo.
 Iam enim peperit. Socer, ludis ne me? Nam nec uerisimile est, quod dicis.
 Nullum enim signum partus in te comparet, praeter splendoris absentiam:
 cum praesertim nec parturientis solatium, nec partus auxilium aliquod sola
 relicta uideam. At illa, Per domus huius penates, peperisse me non dubi-
 10 tes. Et ille, Vbi est ergo? demonstra, ut uisendum adeam natum. Cui nurus:
 Nec hodie uidere tentes, quin certum habeas his I X diebus humanis uisi-
 bus prohibitum. Hic illi extracto gladio, Aut tu (inquit) iam uisendum
 dabis, aut ceruicem huic gladio: aut ego quidem, ut utriq; satisfaciam, in
 meipsum hunc gladium conuertam. Mulier uicta, illic esse, digito assignat:
 Ille irrumpens, ut penetralia adire parat, uir terribilis obuius opposito ense
 aditum prohibet. Viso territus, in fugam conuertitur, impedito linguae of-
 ficio per septem dies. Hic igitur, ut Ibenaber asserit, certatim conueniunt
 omne uiuum genus, tum nubes & uenti ex omnibus mundi partibus, po-
 20 stremo & coetus angelici pro educatione infantis altercantes. Dicebant
 enim se aures commodiores esse nutrimento infantis, pro eo quod diuersis
 fructibus coegerendis faciles sint. Dicebant uenti, Imo nos potius, qui totius
 mundi odoribus eum replere possumus. Dicebant nubes, Quinimo nos como-
 distime, quibus omnium aquarum dulcedinem ministrare promptum est. In-
 dignati angeli aiunt: Ad quid haec? nobis haec cura superstit. Litem compe-
 scuit uox diuina, dicens: Non auferetur manibus hominum. Nam beata u-
 bera, quae suget: beata manus, quibus tractabitur: Beata domus, & cubile
 eius. Iniunxitq; Deus curam hanc & officium Halimae filiae Dueib Azadi.
 Cuius rei causam & ordinem Halima ipsa exponit, dicens: Anno siquidem
 30 eo tota Arabum regione fame pereunte, ego grauida tanto grauius uiue-
 bam, quanto sterilia rura quaerendis uitae suffragijs peragrarare minus uale-
 bam. Producebam tamen utcumque uitam, deficientem campestribus qui-
 busq; herbiculis, non mihi magis anxia quam foetui, gratias agens per om-
 nia Deo. Peperi tandem, nec longe post partum ecce in uisione somniantem
 me uir ad flumen perducit lacte candidius, melle dulcius, croco suauis-
 us, butyro blandius: unde bibere iubet, unde impleat lacte & beneficio.
 Cumq; bibissem, monet denuo. Cumq; bibissem, cogit tertio. Post haec con-
 uerius in me, Nosti ne me, ait: Respondi, Non. Tunc ille, Ego sum (inquit)
 Gratia, quam agere Deo non intermisisti, in omni affectione tua. Mando
 40 igitur, ut Meham pergas. Inuenies enim illic gratiam, & ampla beneficia:
 unde cum integro splendore tanquam plenilunium redibis, omniaq; haec
 silentio seruabis. Tunc manu sua pectus meum tangens ait: I, cum gratia
 Dei, det tibi & lactis abundantiam & beneficiorum. His expergefata, ple-
 nam me & integram reperi, lacte ex uberibus meis in modum canalis pro-
 fluente: idq; eo nempe tempore, cum tota propemodum gens Arabum fa-
 me periret. Attenuante namq; mane corporum & habitudo & color immu-
 tata erant. Gemebat omnis domus, nec audiebantur per uicos nisi tanquam
 aegrotantium uoces. Deerant & lachrymae intensa siccitate. Nec mi-
 rum, omnis enim tellus arida, omni uirore carebat. Arbores t ne de flori-
 bus;

Ibenabem ci-
 tatur.

Certamen de
 Machumetis
 educatione,
 maius quam
 de patria Ho-
 meri.

Halima nu-
 trix Machu-
 meti.

Gratia.

Ne, pro non so-
 lum ueruetia.

bus, imò etiã frondibus nuda. Ipsi etiã montes & syluã gramina igno-
 rabant. Inter hæc, hisq̃ similia, me subita commutatione & habitudine
 plenam, & colore integram, mirandum, omnis populus accurrat, id ualde
 stupentes, quod cum externo die fame consumpta nec homo uideret, ho-
 diearno delicijs affluens uideret filia regis. Itaque diem quodam ego &
 plures alia cum in partem Mecha, ut solebamus, quarendis graminibus
 exiuissemus, audiuissemus semel omnes præconem uociferantem, quod
 Deus altissimus & benedictus per totum illum annum ab oriente usque
 ad occidentem interdixerit omnem partem, tam hominum quam demo-
 num, causa unius qui natus est Malchorais. Ipse sol diei, & luna noctis, 10
 Accurrite ergo mulieres de Benizat, & inuenietis filios nutriendos. His
 auditis reuertuntur omnes, quæ simul mecum audierunt, ut cum maritis
 suis conferrent de uerbo, quod audierant. Instituunt iter Mecha. Ego
 cum marito meo asinam sedens, postrema egredior. Dumq̃ pergo,
 audio aluum asinae † mutugressus dah dah resonante, utpote potu inun-
 dante sine cibo. Inter hæc maritus increpat, ut acceleremus: quoniam
 præcesserunt omnes. Audio simul omnibus ex locis uocem Hamen ha-
 men ô Halime. Coniugem appello, Non audis, quæ audio? Ille, Quid
 audiam? Insana es, aut paues. Urget a fellam stimulo. Illa imbecillis uix
 mouebatur. Peruenimus è monte in uallem. Et ecce uir, in manu sua te- 20
 lum splendidum, quo percutiens asinam super uentrem, ait, Perge iam
 ô Halima cum pace & salute ad effectum uisionis tuæ. Præcepit mihi
 Dominus, ut custodiam te ab omni homine malo, & omni spiritu maligno.
 Appello coniugem. Audis ne & uides, quæ audio & uideo? Ille, Quid
 habes pauida? Tecum esto. Audiam ne & uideam, ubi nec uox sonat, nec
 corpus adest? Impellit asinam. Illa icu uiri restituta facillime profiliit:
 ita quidem, ut alias omnes, quæ longe præcesserant, nos facile conseque-
 remur. Peruenimus mane prope Mecham ad duo milliaria. Hic ego fessa
 confidens, maritum præmitto, ammonitione uocis quam audieram, ad
 domum Abdalmutalib. Interea omnes alias accersuerat Abdalmutalib, 30
 omnesq̃ repudiarat infans. Vnde reuersæ omnes iam inuenerant, quod
 quæsierant. Solus superest filius Abdalla, & ego sola. Interea perueni &
 ego, audiò que præconem, quem iecerat Abdalmutalib: Si superstes est
 alia de mulieribus Benizat, ueniat. Et ueni, & respiciens Abdalmutalib ro-
 gat, Cuias est? Respondeo, de † remzat. Et ille, Quod tibi nomen? Ego,
 Halima. Hic ille, Papæ bath beth, inquit, Zaad & Helin † ron omnia in
 una responsione: Est mihi nepos orphanus, nomine Machumet, qui iam
 omnes alias repudiauit. Veni uidere, Faciam, inquam, si prius coniugem
 consuluerim. Et ille, Ne obtestor, offensa recedas. Ego, nequaquam.
 Maritus recipere consuluit. Interrupit fratruelis meus, qui unã nobiscum 40
 aduenerat, quid mihi uelim, ut orphanum penuriæ domus meæ adiciam.
 Ego concessione mariti nec immemor uisionis, infantem postulo. Exhila-
 rata est facies audientis. Acceptaq̃ manu, deducit ad penetralia. Intransi
 assurgens mater infantis Emina, cultu & forma splendens ut lucifer, ait:
 Grates & gratias. Tibi ô Halima datur infans, super eum oratio Dei &
 salus. Inuolutus syndone laneo lacte candidiore, musto suauiore: subtus
 interula serica uiridi blandissima, resupinus dormiens mellitum attingens.
 Expergefacio. Aperiens oculos, arrisit. Ex ore lux emicat usque
 in cor.

Deus edicto
uocuit omnem
partem.

Malchorais.
Alchorais.

Fortè, inter.

Vox congrua
tulationis.

Benizat.
Al. secundo.
Machumet or-
phanus, qui prius
pe posthumus.

in cœlum . Stupens faciem eius operio , per horam deinde mammillas præbeo . Recepit dexteram . Nam Ibenabez ait, sinistram eum collegæ suo, filio nutricis, nomine Daram, reliquisse . Recepto igitur infante, cum ad coniugem redirem, ait, Halima, respiciens uidi inclinato eum capite humiliari ablato infanti . Et dicebat, Gaude Halima . Nec enim ulla nostrarum cum tanto beneficio reuertitur . Mandauit autem mater, ne Mecha discederem, antequam consilium eius audirem . Quod expectans transacto triduo, nocte quarta forte, ut sit, expergiscor . Et respiciens uideo uirum uiridi perlucido indutum, ad caput infantis sedentem, osculis frontem paruuli continue repetentem . Suauiter excito coniugem, ut miraculum uideat . Ille uidens susurrantem conspicit, & silentio rem seruari monet . Transactis itaque diebus, cum reditum omnes pararent, procedimus & nos . Cumq; consedissem asinam, præbet maritus paruulum . Procumbit asina, tanquam adorando . Suscepto consurgit, & subleuato capite præcurrit omnes, quæ iam præcesserant . Quod cum uiderent, admirantes rogant: Hæccine est asina tua, per deos O Halima? quam nudius tertius totiens releuari uidimus? Respondi, hæc ipsa, hæc ipsa . Asina tanquam pro se respondens, & in uerba humana prorumpens, alta uoce proclamat: Sic me Deus ex pereunte refecit, ex morte in uitam restituit . O si sciretis, quis est, quem defero . Hic est, inquit, sigillum prophetarum, Dominus nunciorum, melior prioribus, amicus Dei omnipotentis . Quid plura? Perueni ante alias omnes: omnisq; fortuna mea ita commutata est, ut non solum domus mea, uerum omnis uicinia fortunæ meæ fauorem senserit . Ita ergo educatus est, ita creuit, ut nullus unquam nutrientem molestiis infestaret . Factumq; est, ut cum puer iam inter pueros lusum iret, & rediret, die quodam lusu rediens, interrogat dicens, Vbi sunt fratres mei? O mater, cum eos hic non uideam? Respondi, abesse ad pascua, nec ante uesperum redituros . Cœpit flere, dolens, quod ipse cum eis non ierit . Solata sum, promittens . Mane factis, ap-
30 positis quæ & solis terrori & osculis fascinantibus opponuntur, puerum cum filiis meis ad pascua mitto . Sicq; multis diebus factis, ecce die quodam uenit accurrens filius meus Danira, ualido clamore totam domum terrens: Accurrite celeres: nec enim fratrem meum Machumet, nisi mortuum inuenietis . Territus pater quærit, quid nam acciderit . Ille tres uiros puerum è medio sociorum arreptum in montem eleuasse, apertisq; uentre totum euiscerasse ait . Accurrimus amentes inuenimusq; ut dixerat in monte, illasum tamen . Rogamus queruli, quid nam acciderit? Ille quartum primus à pectore usque ad umbilicum nihil lædens aperuit, apertaq;
40 uiscera niue lauit . Succedens secundus, cor per medium scidit, & è medio granum nigrum eripiens, abiecit dicens, Hæc est portio diaboli . Tertius
tal. lota.
Machumet
multis præpō-
derat.
Quod uerum
est sano intel-
lectu. Auguri-
um adhibitu
Machumeto .
s 4 habebamus,

Asina Machu-
meti se inclina-
nat.

Asina loqui-
tur. testimoni-
um reddens
Machumeti.

Superstitio.

Danira filius
Halime, col-
lactaneus Ma-
chumeti.
Machumet
puer cui sacra-
tus & repura-
gatus.

habebamus, adducimus. Cui cum rem exposuissemus, ab ipso audire uel-
 le ait. Ille ab initio rem omnem per ordinem pandit. Aurem diuinus at-
 tentus præbet. Vix dum finierat: Et ecce aruspex inflammatus spiritu, in-
 fectis manibus arripit puerum, & adstringens exclamat: Hunc credite, si
 superstitem dimittimus, ruïnã omnis fidei & religionis nostræ patimur.
 Pro turba deorum accurrite io populi, si quos deorum sacra mouent: nec
 tantam diuinitatis cladem patientes, me potius cum ipso pariter perimite.
 Hic ego uehementer irruens, puerum eripio. Domumq; reducto consulit
 omnis uicinia, ut ab solitaria educatione puerum parentibus reddam. Cre-
 dito consilio, cum puero Mecham tendo. Cumq; per maiorem portam in-
 10 trarem, in introitu portæ senatus confederat. Hic & ego cum audiendo cau-
 sas confedissem, puero ante me collocato, subito inter manus meas puer e-
 uanuit. Exclamo territa, quis nam subduxerit, aut sic ubi uisus fuerit? Om-
 nes uidisse negant: clamantem dementia potius & furoris increpantes.
 Ingemino miserandas uoces, lachrymis profluens. Audientes plangentem,
 solatio accurrunt. Dumq; circumstant, adstitit senex tremulus, ferula sub-
 nixus, monens ut Abhabel responsum quæram. Cui cum respondissem id
 f. * dos ne pro eo rogem frustra quem ipsi adeo suspectum habent, ait. Se-
 quere ergo me, si tu desperas: Ego pro te orabo. Sequor. Ingressus itaq; se-
 nex incuruatur Abel principi, licq; socijs dijs per gyrum, datisq; osculis, ma-
 20 nibus & genibus Abel supplicat pro puero Machumet filio Abdalla, filij
 Abdalmutalib. Hic ipse Abel, omnisq; illic adstantium & multitudo con-
 tremiscens intonat: Nos ne stulte senex infestare uenis, eum nominans, qui
 in ruïnã nostram natus est: Abi hinc malè sane. Ita ne te cœnium alienauit,
 ut tui oblitus aliena tractes? Hinc ego, ingeminato dolore anxia recedo,
 cogitans, ut ante rumorem ego prior ad Abdalmutalib occupem, aggre-
 dior. Ille ut audiuit, uehementi furore concitus, ualido clamore totam ur-
 bem commouet. Arreptoq; gladio: Quoniam, inquit, inuidia mihi nepo-
 tem ademit, ego hodie tantam cædem in Alchorais conficiam, quanta nul-
 lis audita sæculis: aut integram mihi uindictam reddat, ut saltem iram me-
 30 am abundantia sanguinis satiet. Affluit turba magnatum & plebis, pau-
 deq; tremantibus alijs, procedentes principes solantur, dicentes: ut quid
 hic domine rex? Nonne equorum cursu totam prouinciã lustrare possu-
 mus, ne ullus supersit locus, qui absconditum retineat? Sic factò, frustra fa-
 tigati redeunt. Rex impatiens templum ingreditur, ut saltem deorum mu-
 nere amissum recuperet. Audit interea præconem cœlitus clamitan-
 tem, iuxta fluuium Tuhene sub arbore heremi reperiendum.
 Profiliunt rapidi: inueneruntq; puerum, cum gaudio &
 exultatione magna reducunt. Ego regijs muneribus
 diues, læta domum cum gratiarum
 40 actione rediui. &c.

INCIPIT

Machumet ho-
 sis deorum.

Senatus in por-
 ta. Quo loco
 causas antiqui-
 tus actas esse,
 patet in Job
 & Mose.

Querela deo-
 rum uidentiu
 per Machu-
 met se destru-
 endos.